

Dosarul nr. 2ra-642/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul Rîșcani (jud. I. Rabei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii împotriva lui Vladimir Pîrlițanu cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori

și la cererea reconvențională a lui Vladimir Pîrlițanu, reprezentat de avocatul Elena Vlas împotriva Irinei Pîrlițanu cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori

împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse apelurile declarate de Vladimir Pîrlițanu și de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii și menținută hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani

constată:

La 11 martie 2020, Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Pîrlițanu, intervenient accesoriu DASPF or. Rîșcani cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a căsătorit cu pârâtul, Vladimir Pîrlițanu la 19 septembrie 2008, în comun cu care au doi copii minori XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX.

Relațiile de familie sunt grav și iremediabil vătămate pentru că între ei există anumite divergențe care s-au acutizat cu trecerea timpului.

Sunt caractere diametral opuse și au puncte diferite de vedere în ceea ce privesc toate aspectele vieții.

A precizat reclamanta că la moment nu locuiesc împreună.

Astfel, a considerat că căsătoria nu mai este posibil de menținut și poate fi desfăcută fără acordarea unor termene de conciliere.

Întrucât locuiesc separat și nu au ajuns la un acord comun în privința domiciliului copiilor minori, XXXXX și XXXXX este necesar de a determina domiciliul copiilor minori cu mama, Irina Pîrlițanu, care la moment sunt la întreținerea și educația ei, deoarece tatăl lor, care de fapt este obligat să-i întrețină, refuză benevol să-și întrețină material copiii minori, se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești.

Din informația pe care o deține, Vladimir Pîrlițanu nu este angajat în câmpul muncii și de aceea urmează a fi încasată de la pârât pensia alimentară în sumă bănească fixă și anume în sumă de 1 200 de lei lunar pentru fiecare copil până la atingerea vârstei de 18 ani, sumă pe care o consideră necesară pentru întreținerea copiilor minori.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 2, 35, 37, 63, 76 Codul familiei RM, art. art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei încheiate cu Vladimir Pîrlițanu la 19 septembrie 2008, stabilirea domiciliului copiilor minori XXXXX și XXXXX împreună cu mama, Irina Pîrlițanu, încasarea de la Vladimir Pîrlițanu în beneficiul ei a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă în mărime de 1 200 de lei lunar pentru fiecare copil de la data depunerii cererii de chemare în judecată până la atingerea majoratului de către minori, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 4 iunie 2020, Vladimir Pîrlițanu, reprezentat de avocatul Elena Vlas a depus cerere reconvențională împotriva Irinei Pîrlițanu, intervenienți accesorii DASPF or. Rîșcani și DASPF or. Bălți cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În susținerea acțiunii reconvenționale a indicat că la 3 martie 2020, a plecat la serviciu și când a revenit acasă, la amiază, a găsit casa pustie, fără multe obiecte casnice, fără soție și copii.

Fără știrea lui, soția a luat copiii și a plecat de acasă.

Ulterior, a aflat că soția cu copii închiriază un apartament în mun. XXXXX str. XXXXX etajul X, și că aceasta a înaintat o acțiune civilă în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere și determinarea domiciliului copiilor cu ea.

A menționat că Irina Pîrlițanu a dus în eroare instanța de judecată precum că copiii împreună cu ea locuiesc la sora sa în sat. XXXXX r-nul XXXXX.

La dosar a fost anexat deja avizul cu privire la condițiile de trai, însă copiii niciodată nu au locuit la sora ei.

Copiii sunt speriați și influențați de mama lor.

În comportamentul lor se simte o schimbare radicală față de dânsul, care este tatăl lor.

Luând în vedere, comportamentul soției sale reiese că acesta are doar obligații de a întreține copiii și nu are dreptul de a-și exercita drepturile sale părintești pe care le prevede legea.

A remarcat că este părinte și are o afecțiune puternică față de fiul și fiica sa.

A subliniat că nu se eschivează de obligațiile sale părintești, dar și e gata ca ambii copii minori să fie lăsați la întreținerea și îngrijirea lui.

Despre planurile soției sale a aflat după ce aceasta pe ascuns a plecat de acasă, luând și copiii.

Înainte de a pleca, a luat din casă tot ce a dorit, nu l-a preîntâmpinat sub nicio formă.

Astfel, a considerat că este un tată bun, are condiții bune de trai, își iubește copiii și este angajat în câmpul muncii.

A pretins la faptul ca domiciliul copiilor minori XXXXX și XXXXX să fie stabilit cu dânsul, deoarece este foarte atașat de ei și a considerat că anume el poate să le acorde un trai decent și o viață mai bună.

Pornind de la faptul că legea prevede că ambii părinți trebuie să participe la întreținerea copiilor săi minori și de la faptul că Irina Pîrlițanu este angajată în câmpul muncii, în cazul în care instanța de judecată va stabili domiciliul copiilor minori cu tatăl acestora, Vladimir Pîrlițanu, urmează a fi încasată pensia alimentară în mărime de 1/3 pentru copii minori din salariul Irinei Pîrlițanu.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 38, 51, 52, 53, 54, 58, 60, 61, 63, 64, 74, 75 Codul familiei, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, determinarea domiciliului copiilor minori XXXXX și XXXXX cu tatăl, Vladimir Pîrlițanu, încasarea pensiei de întreținerea a copiilor în mărime de 1/3 pentru ambii copii din salariul Irinei Pîrlițanu în beneficiul lui și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătorei Drochia sediul Rîșcani, a fost admisă integral acțiunea înaintată de către reclamantă, în partea ce ține de desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

A fost desfăcută căsătoria încheiată între Irina Pîrlițanu și Vladimir Pîrlițanu, înregistrată la data de 19 septembrie 2008 la Primăria sat. Corlăteni r-nul Rîșcani, înscrierea nr. 29.

A fost stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX și XXXXX cu mama acestora Irina Pîrlițanu.

A fost admisă parțial acțiunea înaintată de către reclamantă în partea ce ține de încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

A fost încasată de la Vladimir Pîrlițanu în beneficiul Irinei Pîrlițanu pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX și XXXXX în mărime de 1 000 de lei lunar pentru fiecare copil, în total suma de 2 000 de lei lunar, începând cu data de 11 martie 2020, până la atingerea majoratului de către copiii minori sau a schimbării situației materiale ale părților.

A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de Vladimir Pîrlițanu, ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Vladimir Pîrlițanu în beneficiul Irinei Pîrlițanu suma de 4 000 de lei, în calitate de cheltuieli de asistență juridică, ca fiind necesare și rezonabile.

Au fost încasate de la Vladimir Pîrlițanu în beneficiul statului taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în mărime de 200 de lei și taxa de stat pentru încasarea pensiei alimentare în mărime de 720 de lei.

Prin decizia din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de Vladimir Pîrlițanu și de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că domiciliul copiilor urmează a fi stabilit cu mama lor, Irina Pîrlițanu.

Iar la stabilirea cuantumului pensiei pentru întreținerea copiilor minori, prima instanță și instanța de apel au reținut că obligația legală a pârâtului Vladimir Pîrlițanu în virtutea calității sale de părinte, este să acorde copiilor săi împreună cu reclamanta Irina Pîrlițanu, o susținere materială astfel încât să ofere acestora cel puțin condiții minime de existență.

Așadar, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că suma necesară și rațională pentru întreținerea fiecărui copil este de 1 000 de lei per lună, care urmează de încasat de la Vladimir Pîrlițanu, începând cu data depunerii acțiunii până la atingerea majoratului de către copii.

La 20 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii a declarat recurs împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura încasării pensiei de întreținere a copiilor minori, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie încasată de la Vladimir Pîrlițanu în beneficiul ei pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX și XXXXX în mărime de 1 200 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 11 martie 2020 până la atingerea majoratului de către copiii minori.

În motivarea recursului a invocat că, întrucât părțile nu au încheiat și nu au prezentat instanței un acord prevăzut de lege cu privire la întreținerea copiilor minori, iar copiii locuiesc cu mama, Irina Pîrlițanu, această circumstanță implică grija mai mare din partea dânzei la întreținerea copiilor minori, astfel devin întemeiate pretențiile cu privire la încasarea din contul intimatului a pensiei pentru întreținerea copiilor minori a câte 1 200 de lei lunar.

A evidențiat că potrivit informației Biroului Național de Statistică al RM, valoarea minimului de existență, calculat în conformitate cu Ghidul metodologic cu privire la modul de calculare a acestuia (Hotărârea Guvernului RM nr. 285 din 30 aprilie 2013), a constituit în semestrul II pentru anul 2019 în orașe mari (mun. Chișinău, mun. Bălți), în medie pe lună pentru un copil în vârstă de 1-6 ani – 2 019,9 de lei (XXXXX, născută la XXXXX), iar pentru un copil în vârstă de 7-17 ani - 2 603,9 de lei (XXXXX, născut la XXXXX).

Potrivit datelor publicate de Biroul Național de Statistică (www.statistica.md) cu privire la minimul de existență pentru perioada 2008 - 2017, se atestă o continuă creștere a acestuia.

Iar potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 21 din 18 ianuarie 2019 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019, acesta constituie 6 975 de lei.

Prima instanță și instanța de apel eronat au încasat de la Vladimir Pîrlițanu în beneficiul ei pensia de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă în mărime de 1 000 de lei lunar pentru fiecare copil, sumă pe care o apreciază ca fiind nerezonabilă și nu ar acoperi toate necesitățile pentru o întreținere decentă a copiilor minori.

A remarcat că, deși intimatul indică asupra faptului că nu dispune de surse material suficiente care i-ar permite întreținerea copiilor săi și că are stabilit XXXXX, acesta nu a prezentat probe că s-a eliberat din funcție de administrat al SRL „Anilarus Company” și are un salariu de 6 000 de lei lunar, iar din informația pe care o deține, ultimul este la muncă peste hotarele țării.

La fel, a precizat că a fost nevoită să plece din bunul imobil comun unde locuiau anterior ca o familie, fiind nevoită împreună cu copiii să închirieze locuință.

La 16 martie 2021, în adresa lui Vladimir Pîrlițanu, DASPF or. Rîșcani și DASPF or. Bălți a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Irina Pîrlițanu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 215), fiind recepționată de către DASPF or. Rîșcani și DASPF or. Bălți la 19 martie 2021 și de către Vladimir Pîrlițanu la 20 martie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 216-218).

La 25 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, DASPF or. Rîșcani a depus referința la recursul declarat de Irina Pîrlițanu, menționând că poziția DASPF or. Rîșcani rămâne aceeași ca și în prima instanță.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Vladimir Pîrlițanu și DASPF or. Bălți să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 februarie 2021 împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Irina Pîrlițanu, reprezentată de avocatul Iana Lichii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic